

Region dziś

Autor: Alina Kępińska

{smoothgallery album=335}Dziś Łęczyckie, utożsamiane tu z dawnym przedrozbiorowym województwem łęczyckim, pod względem administracyjnym nie jest jednolitym odrębnym regionem. Ziemie dawnego województwa wchodzi w skład kilku powiatów utworzonego w r. 1999 województwa łódzkiego; tylko nieduży skrawek północno-zachodni należy do dzisiejszego województwa wielkopolskiego. Za czasów I Rzeczypospolitej, czyli np. w XVI w. sama Łódź (ówczesna nazwa to Łodzia) i jej okolice leżały w województwie łęczyckim. Współczesny powiat łęczycki jest znacznie okrojony w porównaniu z dawnym województwem łęczyckim, co obrazuje mapa dawnego województwa łęczyckiego i współczesnego powiatu łęczyckiego. Centrum łęczyckiego stanowiły i stanowią ziemie dzisiejszego powiatu łęczyckiego.

{smoothgallery album=336}Badane wsie leżą w powiecie łęczyckim, toteż dane z tego powiatu są tu istotne. Powierzchnia powiatu to 773 km², a liczba ludności w roku 2006 wynosiła 53317 mieszkańców, co daje 69 osób na 1 km². Pod względem powierzchni jest to średni powiat w województwie łódzkim, natomiast pod względem gęstości zaludnienia – jeden z pięciu najmniejszych w tym województwie. Granice powiatu łęczyckiego zmieniały się w historii; największy obszarowo był powiat łęczycki w województwie łódzkim, istniejący w okresie międzywojennym (na obszarze ponad 1300 km² mieszkało wówczas 147 600 ludzi), obecny zaś, istniejący od 1 I 1999 r., jest najmniejszym, a liczba mieszkańców zmniejsza się w wyniku ujemnego przyrostu naturalnego. W latach 1998-2003 ubytek ten wyniósł około 4 tys. ludzi.

{smoothgallery album=141}Jest to powiat rolniczy, o małym uprzemysłowieniu, z wysoką stopą bezrobocia i brakiem możliwości zatrudnienia dla absolwentów szkół średnich i wyższych, co powoduje dużą migrację ludności. Szansą dla regionu jest zlokalizowanie w Łęczycy jednej z 10 podstref rozproszonej Łódzkiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej, utworzonej w 1997 roku na okres 20 lat, co stwarza warunki do prowadzenia działalności gospodarczej na specjalnych zasadach. Łęczyca jest jednym z miast założycieli Stowarzyszenia Miast Króla Kazimierza Wielkiego, powołanego 29 IV 2008 r. w związku z przypadającą w 2010 roku 700-rocnicą urodzenia w Kowalu na Kujawach jednego z największych królów Polski - Kazimierza Wielkiego. Ziemia łeczycka była wówczas jednym z ważniejszych regionów Polski. Dziś stolica regionu to niewielkie, liczące ok. 16 tys.

mieszkańców, „spokojne miasteczko nad Bzurą, ośrodek niewielkiego zagłębia rud żelaza i drobnego przemysłu. Warto tu obejrzeć kościół parafialny wybudowany w XVI wieku i przebudowany w okresie baroku, klasztor i kościół Bernardynów z XVII wieku oraz pełne wdzięku neoklasyczne kamienice w centrum miasta. W pobliżu znajduje się godny odwiedzenia rezerwat Błonie, gdzie na obszarze ponad 20 ha można podziwiać silnie zasolone torfowisko o ciekawej szacie roślinnej” (zob. niżej Ilustrowany atlas Polski).

Dane statystyczne za: Ilustrowany atlas Polski. Nasza ojczyzna – mapy, informacje, krajobrazy, Wyd. Reader’s Digest, Warszawa 2006, s. 166.

Przewodnik po Łęczycy i regionie łęczyckim, Łęczyca 2005.

Rocznik Statystyczny Województw 2007 GUS, red. gł. Halina Dmochowska, Warszawa 2007, s. 194-196.